

УДК 37.378

DOI <https://doi.org/10.30970/PPS.2023.49.11>

ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ: ПЛАГІАТ В АВСТРАЛІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ (НА ПІДСТАВІ АНАЛІЗУ ДОСЛІДЖЕНЬ ТРЕЙСІ БРЕТАГ, АНГЕЛОСА РОДАФІНОСА ТА ЛІЗИ ВІСЕНТІН)

Аліна Лопушенко

*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
факультет іноземних мов, кафедра англійської мови та методики її навчання
вул. Садова, 28, 20300, м. Умань, Україна*

Ігор Фицик

*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини,
історичний факультет, кафедра соціальних та правових дисциплін
вул. Садова, 28, 20300, м. Умань, Україна*

Заявлена стаття спрямована на аналітичне вивчення актуальної проблеми академічного плагіату та способів її подолання в Австралії. Дослідження включає аналіз експериментальних відкриттів, теоретичну узагальнену інформацію та фіксацію випадків порушення академічної доброчесності в медійному просторі. Також у статті розглядається роль програмного забезпечення для виявлення плагіату, а також підкреслюється важливість поєднання його використання з іншими стратегіями, включаючи освітні кампанії.

Робота визначає проблему плагіату в австралійських закладах вищої освіти, особливо акцентуючи увагу на роботі Т. Брега, яка стверджує, що плагіат є поширеною проблемою та може мати серйозні наслідки. Вона підкреслює необхідність ефективних стратегій для запобігання та боротьби з плагіатом.

Дослідниця також пропонує реалізувати різні підходи та загальнонаціональну політику з академічної доброчесності в австралійських університетах. Ці заходи спрямовані на підвищення обізнаності здобувачів вищої освіти та науково-педагогічних працівників щодо академічного плагіату та культури цитування.

Додатково, стаття обговорює важливість не лише використання програмного забезпечення для виявлення плагіату, але й розвитку культури академічної доброчесності та навичок у здобувачів освіти. Автори наголошують на необхідності комплексного підходу до вирішення проблеми плагіату, який включає в себе освітні кампанії та підтримку.

Стаття звертає увагу на важливий інцидент, пов'язаний із шахрайством у закладах вищої освіти Австралії та впливом журналістського розслідування Лізи Вісентін на політику та стратегії університетів щодо академічно-неправомірної поведінки. Автори висвітлюють події, пов'язані із компанією MyMaster, яка продавала завдання здобувачам вищої освіти, та вплив на академічне середовище Австралії. Також, зазначено рекомендації закладам вищої освіти, щодо запровадження інноваційних підходів до боротьби з академічно-неправомірною поведінкою та покращення політики академічної доброчесності.

У висновках статті розглядаються дії австралійського уряду у відповідь на скандал з плагіатом та рекомендації робочої групи щодо боротьби з академічним шахрайством, а також підтримки академічної доброчесності.

Ключові слова: академічний плагіат, академічна доброчесність, вища освіта, стратегії запобігання плагіату, академічна культура, австралійські університети.

Вступ. Сьогодні академічне шахрайство стало досить поширеною проблемою вищої освіти та науково-дослідницької діяльності. У світі, де знання та інтелектуальна власність постають особистою цінністю, нехтування принципами академічної доброчесності вважається порушенням авторських прав та професійної етики. Оскільки освітній процес базується на засадах вивчення, розуміння та аналізу інформації, отриманої в ході навчання, то такий вид шахрайства як плагіат, до нього можемо віднести копіювання, запозичення та використання інтелектуального матеріалу без посилань на відповідні джерела, не дає можливості здобувачам розвивати свої вміння здобувати знання відповідно до вищезгаданих принципів. Практика заохочення академічної доброчесності та боротьби з плагіатом в європейській та американській академічній спільноті почала активно розвиватися набагато раніше, ніж в Україні, проте зараз набуває все більшого значення для вітчизняної вищої освіти, оскільки стосується як якості освіти, так і етичних норм та принципів, що мають бути дотримані в науковій та академічній сферах. Власне, адаптування досвіду боротьби з плагіатом в інших країнах може забезпечити якісні результати й в Україні. Актуальність вивчення проблеми плагіату в українській сфері вищої освіти на шляху до євроінтеграції не може бути переоцінена. Необхідно розглядати академічну доброчесність і професійну етику як важливі елементи розвитку вищої освіти в Україні та активно займатися забезпеченням якості наукових досліджень, задля досягнення успіху в європейському освітньому та науковому просторі, а також створення сприятливих умов для конкурентоспроможності українських закладів вищої освіти на міжнародній арені.

Заслугує на увагу досвід австралійських закладів вищої освіти у протидії академічному шахрайству, оскільки вони тривалий час наслідували досвід уже зазначеної академічної спільноти, а дослідники цієї проблеми у Австралії давно відомі на американській та європейській арені.

Дослідженням проблеми академічної доброчесності займалися багато науковців. Серед них фундаментальними є праці таких європейських та американських дослідників як Д. Л. Маккейба, К. Баттерфілда, Л. К. Тревіньо, Р. М. Ховард, С. Джеймсон, Л. Маруки, Д. Вебер-Вульф, І. Глендіннінг та інших [5; 6; 7]. У свої чергу, в Україні схожі дослідження представлені працями В. Боняк, Д. Герцок, Ю. Верланова, Н. Маслової, Ю. Юринця, Я. Тицької [10].

Проблема боротьби з плагіатом та заохочення академічної доброчесності неабияким чином стосується системи вищої освіти в Австралії. Дослідженням проблем пов'язаних із академічною доброчесністю в університетах Австралії займалися чимало науковців. Серед них А. Родафінос, Г. Дж. Кертіс, Д. Роббі, К. Джеймс, К. Елліс, К. Слейд, К. Херінген, Л. Вісентін, Л. Патрідж, Л. Уорік, М. Бертон, М. Воллес, М. Грін, М. Макніл, П. Ньютон, П. Розенберг, Р. Вокер, Р. Харпер, С. Махмуд, С. Саддікві, Т. Бретаг та ін [1; 2; 3; 4; 8].

Метою нашої роботи є аналітичне дослідження стану проблеми академічного плагіату та шляхів її подолання через аналіз експериментальних відкриттів, узагальнення на теоретичному рівні та фіксацію оприлюднення випадків нехтування принципами академічної доброчесності у медійному просторі.

Зауважимо, що Т. Бретаг у співпраці з іншими дослідниками у статті «Розробка та оцінка загальнонаціональних семінарів з академічної доброчесності, які проводяться експертами для сектора вищої освіти в Австралії» [3] описує проблему плагіату в австралійських закладах вищої освіти та зазначає, що плагіат є достатньо розповсюдженим явищем у вищій освіті в Австралії та може мати серйозні наслідки. Вона наголошує на необхідності ефективних стратегій для запобігання та боротьби з плагіатом.

Крім того, дослідниця зазначає, що недотриманню академічної доброчесності сприяють різні чинники, зокрема:

- недостатня обізнаність здобувачів вищої освіти щодо проблеми плагіату;
- культурні та етичні розбіжності у ставленні до нього;
- відсутність узгодженості в програмі й процедурі запобігання та боротьби у різних закладах освіти.

Дослідниця стверджує, що ці виклики вимагають багатогранного підходу до вивчення та аналізу проблеми, який передбачає як стратегії запобігання, так і стратегії втручання.

З метою вирішення вищезазначеної проблеми, пропонується розробити загальнонаціональні майстер-класи з академічної доброчесності в закладах вищої освіти Австралії. Вони мають бути спрямовані на підвищення обізнаності здобувачів вищої освіти та викладачів щодо питань академічного плагіату, найкращих прикладів цитувань та посилань на джерела, а також сприяння розвитку культури академічної доброчесності у закладах вищої освіти. Зважаючи на проведене експериментальне дослідження, науковиця припускає, що майстер-класи можуть бути ефективною стратегією боротьби з плагіатом в університетах [3].

Т. Бретаг у кооперації з іншими науковцями розглядає ключові компоненти типової політики щодо питання академічної доброчесності у закладах вищої освіти в Австралії [2]. Вона стверджує, що академічна доброчесність має вирішальне значення у вищій освіті, оскільки вона не лише забезпечує справедливість і чесність в освітньому процесі, але й сприяє розвитку етичних і відповідальних випускників. Вона визначає вісім основних елементів, які є важливими для створення стратегій зазначеної політики:

- використання низки методів та прийомів атестації, які важко піддати плагіату;
- дотримання академічної доброчесності за межами університету;
- ефективне використання програмного забезпечення;
- забезпечення належної підтримки та ресурсів;
- моніторинг та оцінка виконання політики академічної доброчесності;
- освіта та виховання всіх здобувачів, які будь-яким чином залучені до питань з цієї проблеми;
- установлене керівництво та зобов'язання до академічної доброчесності;
- чіткість у визначеннях та очікуваннях.

Варто зауважити, що дослідники визначають ці ключові елементи важливими для створення комплексної типової політики академічної доброчесності, а перевагою для закладів вищої освіти, які її впроваджують, буде краще оснащення для запобігання та реагування на випадки академічно-неправомірної поведінки. Крім того, вони підкреслюють важливість розуміння і забезпечення того, що така політика є не просто набором правил і норм, а має стати частиною ширшої культури академічної доброчесності [2].

У підґрунті вищезгаданої аналітики Т. Бретаг варто зазначити статистичні дані соціологічного дослідження, проведеного у співпраці з іншими науковцями у різних закладах вищої освіти: «Практика застосування академічного шахрайства: опитування здобувачів вищої освіти в Австралії» [1]:

- У дослідженні взяло участь близько 14 тисяч здобувачів різних освітніх та наукових ступенів з 8 австралійських університетів.
- За допомогою методу опитування було виявлено, що 6,9% респондентів «замовляли» готові роботи, а ще 10,1% – платили за послуги помічника під час підготовки, як от редагування роботи чи проведення практичного дослідження.
- Крім того, у роботі автори наголошують на тому, існують певні групи здобувачів, які з більшою ймовірністю могли б нехтували засадами академічної доброчесності і звертатися по

«допомогу». Серед таких груп іноземні здобувачі, які вивчають англійську як додаткову мову, також ті, хто здобувають професійну освіту та ті, які мають нижчий середній бал.

– У дослідженні науковці акцентують увагу на етичних аспектах застосування плагіату, оскільки такі здобувачі частіше проявляли позитивне ставлення до академічного шахрайства та сприймали його як щось звичне та прийнятне серед своїх однолітків.

– Вищезазначене показує, що головною проблемою серед здобувачів була недостатня обізнаність щодо серйозності застосування плагіату та його потенційних наслідків, оскільки багато з них повідомили, що не вважають академічне шахрайство формою академічно-неправомірної поведінки.

Відповідно до результатів дослідження авторка запропонувала певні рекомендації щодо вдосконалення системи академічної доброчесності, а саме забезпечувати освітні та просвітницькі програми у контексті визначеної проблеми, використовувати програмне забезпечення для виявлення плагіату, а також розробляти такі види атестації, які менш вразливі до академічного шахрайства [1].

У своїй роботі «Проблеми до та після виявлення плагіату» [8] науковець Агелос Родафінос у співпраці із іншими дослідницями аналізує проблеми, пов'язані із виявленням та усуненням плагіату в академічній спільноті сектору вищої освіти. Автори стверджують, незважаючи на те, що програмне забезпечення може допомогти виявити випадки плагіату, воно не є панацеєю від проблеми, та існує декілька аспектів, які необхідно усунути до та після виявлення плагіату.

Одна з головних ідей, представлених у статті, полягає в тому, що плагіат – це складна проблема, яку неможливо вирішити лише за допомогою програмного забезпечення. Автори підкреслюють важливість сприяння культурі академічної доброчесності та розвитку у здобувачів освіти необхідних знань і навичок, щоб у першу чергу уникнути плагіату.

Інша важлива ідея, висвітлена в статті, про проблеми, пов'язані з використанням програмного забезпечення для виявлення плагіату, а також проблеми, пов'язані з інтерпретацією результатів, хибними позитивними виявленнями (*false positive*) нетекстового плагіату. Автори стверджують, що хоча програмне забезпечення для виявлення плагіату може бути корисним, важливо використовувати його в поєднанні з іншими стратегіями, такими як освітні кампанії.

Загалом автори наголошують на необхідності багатогранного підходу до боротьби з плагіатом в академічному середовищі вищої освіти, який передбачає не лише використання інформаційно-комунікаційних технологій, але й сприяє культурі академічної доброчесності, надає відповідної підтримки та ресурсів, а також реалізує чіткі правила, заходи та процедури [8].

Один із найвідоміших зафіксованих у медійному просторі випадків академічного шахрайства в університетах Австралії стався у 2015 році і стосувався, що компанія під назвою *MyMaster* керувала бізнесом, який продавав виконані завдання здобувачам вищої освіти. Керівництво компанії було засновано в Китаї.

Скандал набув масштабного резонансу, коли журналістка Ліза Вісентін розпочала розслідування справ компанії та опублікувала статтю про її діяльність у впливовому австралійському періодичному виданні «Сіднейський ранковий вісник» (*The Sydney Morning Herald*). Доказом того, що здобувачі вищої освіти вдавалися до академічного шахрайства стали цитати кількох із них, які користувалися послугою та були готові анонімно розповісти про свій досвід [9].

Процедура виявлення нехтуванням академічною доброчесністю почалася із ідентифікації здобувачів за допомогою даних, які надала медіа-компанія *Fairfax Media*, а саме

інформацію журналістського розслідування 2014 року, яке показало, що близько 1000 респондентів із 16 університетів «купили» послуги *MyMaster* для написання їхніх наукових робіт і складання онлайн-тестів.

Щодо деталей, то дані, які ненадійно зберігалися на вже неіснуючому веб-сайті *MyMaster*, включали копії придбаних робіт, банківські квитанції про оплату, а в деяких випадках імена підозрюваних та номери здобувачів вищої освіти – причетних осіб. Сам веб-сайт був розроблений китайською мовою та рекламувався іноземним студентам, які навчалися в університетах штату Новий Південний Уельс (*NSW*). Серед них маємо виокремити Університет Ньюкасла, адже це чи не єдиний заклад, який майже завершив своє внутрішнє розслідування скандалу. Підтвердженням цього стало відрахування двох та тимчасове відсторонення восьми здобувачів, які використовували послуги компанії *MyMaster*. За словами заступника проректора Ендрю Парфітта, було виявлено, що загалом 31 здобувач освіти порушив університетський протокол про академічну доброчесність, при цьому всі вони були іноземцями. Проректор також зазначив, що двоє відрахованих студентів користувалися послугою *MyMaster* чотири чи п'ять разів або раніше мали випадки порушення правил академічної доброчесності. Також, він наголосив, що університет все ще переслідує низку колишніх студентів, які не відреагували на звинувачення у академічному шахрайстві, а ті, хто закінчив навчання у 2014 році, ризикували залишитись дипломів.

Через декілька місяців після оприлюднення результатів журналістського розслідування випадків академічного шахрайства, чотири інші найбільш постраждалі університети – Університет Маккуорі, Сіднейський технологічний університет, Сіднейський державний університет та Університет Нового Уельсу – повідомили *Fairfax Media*, що їхні внутрішні розслідування все ще тривають, але декілька студентів було ідентифіковано.

Варто зазначити, що Університет Маккуорі – найбільше постраждав. Його студенти подали 128 запитів на науково-навчальні роботи в 2014 році. Адміністрація підтвердила, що 43 «нинішніх і колишніх студентів» запросили на слухання дисциплінарного комітету, щоб вони пояснили, чому їхні імена опинилися серед файлів, що зберігалися на веб-сайті *MyMaster*. У цьому контексті, професор Джон Саймонс, заступник проректора, сказав, що університет доручив провести незалежне розслідування для перевірки даних, наданих *Fairfax Media*, і не залишить каменя на камені у встановленні того, чи мав місце академічний обман чи ні. Також він зауважив, що деякі з імен можуть бути абсолютно невинно згадані, тому це має бути розкрито в рамках дисциплінарного процесу.

Щодо Університету Нового Уельсу, його речниця повідомила інформацію, що 19 студентам було надіслано «повідомлення про звинувачення», після того, як програмне забезпечення для виявлення плагіату зіставило копії придбаних завдань з тими, які здавали студенти.

Ще 11 студентів перебували під слідством у Сіднейському технологічному університеті, заступник проректора якого Ширлі Александер, підтвердила, що робилися спроби встановити студентів у зв'язку із 53 завданнями, які були придбані за піддробленими іменами. Також, три студенти Сіднейського державного університету перебували під слідством.

Загалом, у ході розслідування *Fairfax Media* було виявлено, що компанія *MyMaster* отримала понад 700 запитів на роботу від студентів університетів штату Новий Південний Уельс [9].

Цей скандал швидко привернув увагу держави та спричинив широке занепокоєння щодо питань академічної доброчесності та використання послуг з академічного шахрайства. Висвітлення в засобах масової інформації спонукало багато університетів переглянути свою політику та стратегії, пов'язані з академічно-неправомірною поведінкою, і прийняти більш інноваційний підхід до виявлення та запобігання плагіату.

З цією метою у жовтні 2017 року Урядове агентство з якості та стандартів вищої освіти Австралії (TEQSA) опублікувало рекомендаційну Записку під назвою «Подолання академічного шахрайства для захисту академічної доброчесності» [4]. У Записці сформульовано ризики та проблеми пов'язані із передаванням навчально-наукової роботи здобувача третім особам, а також подано рекомендації для закладів вищої освіти щодо запобігання та усунення такого виду шахрайства. Урядове агентство рекомендує ЗВО вживати ініціативних заходів подолання, наприклад, шляхом розробки політики академічної доброчесності, освіти та підтримки здобувачів та науково-педагогічних працівників, а також використання програмного забезпечення. Також передбачається, що заклади освіти повинні виробити цілісний підхід до вирішення вищезгаданої проблеми, заохочувати співпрацю між здобувачами вищої освіти, науково-педагогічним колективом та іншими стейкхолдерами, такими як партнери в галузі, спонсори чи професійні організації [4].

Більше того, у відповідь на вищезгаданий скандал австралійський уряд також створив спеціальну групу для розслідування проблеми академічного шахрайства та розробки стратегії її вирішення. Зрештою робоча група рекомендувала низку заходів, включаючи запровадження законодавства, яке визнає незаконним надання чи рекламу таких послуг, а також розробку національних рекомендацій щодо академічної доброчесності.

Скандал із *MyMaster* став важливою подією в історії розвитку академічної доброчесності в Австралії та викликав важливі дискусії про роль університетів у її забезпеченні.

На підставі проведеного нами аналітичного дослідження можемо виокремити основні підходи щодо проблеми боротьби з плагіатом в академічному середовищі закладів вищої освіти в Австралії, які вварто адаптувати та імплементувати у систему України, можемо віднести:

- політику та стратегії для запобігання та боротьби з академічним плагіатом. Така політика налічує правила та норми, які дають визначення плагіату, описують наслідки академічно-неправомірної поведінки, а також процеси розслідування та винесення судового рішення у особливих випадках. Між іншим, вона підкреслює важливість академічної доброчесності та відповідальності всіх учасників освітнього процесу за дотримання відповідних принципів. Ефективність використання політики та стратегій залежить від їхнього впровадження та виконання;

- освітні та просвітницькі програми, які спрямовані на навчання та вивчення здобувачами вищої освіти та викладачами принципів академічної доброчесності, визначення плагіату та наслідків академічного шахрайства. Такі освітні програми також містять вказівки щодо того, як уникнути плагіату та як правильно цитувати джерела. Ефективність цих програм залежить від їхньої доступності, актуальності та якості залучення до навчання за ними;

- використання програмного забезпечення, які, в свою чергу, відіграли значну роль у виявленні та запобіганні академічному плагіату в університетах Австралії. Такі інструменти для виявлення плагіату, як Turnitin, SafeAssign і Urkund, широко використовується для виявлення випадків плагіату в академічному середовищі Австралії, оскільки вони порівнюють подані роботи з іншими роботами, які становлять велику базу даних онлайн-джерел, журналів та інших студентських робіт. Під час такого процесу створюється звіт про плагіат, виділяючи будь-які випадки подібності тексту. Ефективність цих інструментів залежить від їх точності та надійності.

Хоча політика та стратегії, освітні та просвітницькі програми, а також використання програмного забезпечення є ефективними способами боротьби з академічним шахрайством, ці підходи мають певні недоліки. Наприклад, деякі здобувачі вищої освіти можуть

«обходити» програмне забезпечення, використовуючи нетекстові елементи, такі як зображення, відео чи графіки. Крім того, ці підходи можуть не виявляти плагіат з неелектронних джерел. Вищезазначені недоліки підкреслюють необхідність комплексного та інноваційного підходу для забезпечення академічної доброчесності.

Висновок. Академічний плагіат є достатньо розповсюдженою проблемою у секторі вищої освіти в Австралії. Задля вирішення проблеми та сприянню академічній доброчесності університети впроваджують різні підходи для запобігання та боротьби з плагіатом. Політика та стратегії, освітні та просвітницькі програми, а також використання програмного забезпечення є ефективними способами боротьби з академічним шахрайством, хоча і потребують подальшої модернізації та адаптації до викликів сьогодення.

Список використаної літератури

1. Bretag T., Harper R., Burton M., Ellis C., Newton P., Rozenberg P., Saddiqui S., Haeringen K. Contract cheating: a survey of Australian university students. *Studies in Higher Education*. 2019. № 44. Vol. 11, P. 1837–1856. URL: <https://doi.org/10.1080/03075079.2018.1462788>
2. Bretag T., Mahmud S., Wallace M., Walker R., James C., Green M., Patridge L. Core elements of exemplary academic integrity policy in Australian higher education. *International Journal for Educational Integrity*. 2011. № 7, Vol. 2. URL: https://lo.unisa.edu.au/file.php/6751/Roundtable/Core_Elements_Bretag_et_al_2011.pdf
3. Curtis G. J., Slade C., Bretag T., McNeill M. Developing and evaluating nationwide expert-delivered academic integrity workshops for the higher education sector in Australia. *Journal of Academic Ethics*. 2018. № 16. Vol. 2, P. 109–125. URL: <https://doi.org/10.1080/07294360.2021.1872057>
4. Good Practice Note: *Addressing contract cheating to safeguard academic integrity*. Australian Government. Tertiary Education Quality and Standards Agency. 2017. 55 p. URL: <https://www.teqsa.gov.au/sites/default/files/good-practice-note-addressing-contract-cheating.pdf>
5. Jamieson S., Howard, R. M. Rethinking the relationship between plagiarism and academic integrity. *Revue internationale des technologies en pédagogie universitaire / International Journal of Technologies in Higher Education*. 2019. Vol. 16. № 2, P. 69–85. URL: <https://www.ritpu.ca/en/articles/view/359>
6. Maruca, L. Plagiarism and its (Disciplinary) Discontents: Towards and Interdisciplinary Theory and Pedagogy. *Issues in Integrative studies*. 2006. № 21. P. 74-97. URL: <http://digitalcommons.wayne.edu/englishfrp/8>
7. McCabe D., Butterfield K., Treviño L.K. Cheating in college: Why students do it and what educators can do about it. 2012. P. 1–225. URL: https://www.researchgate.net/publication/287316652_Cheating_in_college_Why_students_do_it_and_what_educators_can_do_about_it
8. Rodafinos A., Warwick L., Robbie D. Challenges before and after detecting plagiarism. *In EDULEARN 16 Proceedings IATED*. 2016. P. 3874–3882. URL: https://www.researchgate.net/publication/305704369_CHALLENGES_BEFORE_AND_AFTER_DETECTING_PLAGIARISM
9. Visentin L. MyMaster essay cheating scandal: More than 70 university students face suspension. 2015. URL: <https://www.smh.com.au/national/nsw/mymaster-essay-cheating-scandal-more-than-70-university-students-face-suspension-20150312-14250e.html>
10. Тицька Я. «Академічна доброчесність» та «академічна відповідальність» у забезпеченні якості освіти. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. Вип. 11. С. 192–195. URL: <http://www.pgj-journal.kiev.ua/archive/2018/11/37.pdf>

**PHILOSOPHY OF EDUCATION: PLAGIARISM IN THE AUSTRALIAN
UNIVERSITY ENVIRONMENT (BASED ON RESEARCH ANALYSIS
BY TRACY BRETAG, ANGELOS RODAFINOS
AND LISA VISENTIN)**

Alina Lopushenko

*Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University,
Faculty of Foreign Languages, English and Methodology Department
Sadova str., 28, 20300, Uman, Ukraine*

Igor Fytsyk

*Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University,
Faculty of History, Department of Social and Legal Disciplines
Sadova str., 28, 20300, Uman, Ukraine*

This article focuses on the analytical examination of the pressing issue of academic plagiarism and strategies for its mitigation in Australia. The research encompasses the analysis of experimental findings, theoretical synthesis of information, and documentation of instances of academic misconduct in the media. The role of plagiarism detection software is also explored, emphasizing the importance of its integration with other strategies, including educational campaigns.

The study identifies the problem of plagiarism in Australian higher education institutions, with particular emphasis on the work of T. Bretag, who asserts that plagiarism is a widespread issue with serious consequences. Effective strategies for prevention and combating plagiarism are underscored.

Furthermore, the article suggests implementing various approaches and a nationwide policy on academic integrity within Australian universities. These measures aim to increase awareness among higher education students and academic staff regarding academic plagiarism and citation culture.

The article also highlights the significance of not only relying on plagiarism detection software but also fostering a culture of academic integrity and equipping learners with the necessary skills. The authors emphasize the need for a comprehensive approach to addressing plagiarism, incorporating educational campaigns and support.

The article draws attention to a significant incident related to academic misconduct in Australian higher education institutions and the impact of investigative journalism by Lisa Vincentin on the policies and strategies of universities concerning academic impropriety. The authors shed light on events related to the company MyMaster, which sold assignments to higher education students, and its influence on the academic environment in Australia. Recommendations for higher education institutions to adopt innovative approaches to combat academic misconduct and improve policies on academic integrity are also outlined.

In conclusion, the article discusses the actions of the Australian government in response to the plagiarism scandal and the recommendations made by a working group for combating academic fraud and promoting academic integrity.

Key words: academic plagiarism, academic integrity, higher education, plagiarism prevention strategies, academic culture, Australian universities.